

Nr 29.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 § 11:o) och 16:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.

Genom en den 4 april 1952 dagtecknad proposition, nr 202, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av tredje lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

angående ändrad lydelse av 2 § 11:o) och 16:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.

Härigenom förordnas, att 2 § 11:o) och 16:o) lagen den 26 maj 1909 om Kungl. Maj:ts regeringsrätt¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse:)

(Föreslagen lydelse:)

2 §.

11:o) mål om avgäld — — — — — särskilda bestämmelser;
mål om naturminnesmärkens fredande;

mål om — — — — — märkliga byggnader;

16:o) mål om — — — — — gällande byggnadsförbud;

mål om föreläggande enligt 2 § strandlagen;

mål om förbud, — — — — — och behandling;

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1953; dock skall vad i 2 § 11:o) i dess nuvarande lydelse är stadgat rörande mål om naturminnesmärkens fredande jämväl efter sagda dag lända till efterrättelse med avseende å mål som röra tillämpningen av lagen den 25 juni 1909 (nr

¹ Senaste lydelse av 2 § 11:o) se SFS 1950:662 och av 2 § 16:o) se SFS 1951:475.

56 s. 1) angående naturminnesmär-
kens fredande.

Beträffande de skäl, som åberopats till stöd för förslaget, får utskottet hänvisa till propositionen.

Den huvudsakliga innebörden i de genom propositionen föreslagna lagändringarna är följande.

Enligt 2 § 11:o) regeringsrättslagen har regeringsrätten att pröva besvär i mål om naturminnesmärkens fredande. I förslaget till ny naturskyddslag, som är avsedd att ersätta bl. a. den nuvarande lagen angående naturminnesmärken, har förutsatts, att besvär i mål enligt den nya lagen skola upptagas av Kungl. Maj:t i statsrådet utom såvitt angår mål om föreläggande av vite. Mål av sistnämnda beskaffenhet prövas redan enl. gällande bestämmelser av regeringsrätten. En ändring av 2 § 11:o) regeringsrättslagen är alltså påkallad.

Enligt 10 § strandlagen skall talan mot länsstyrelses beslut enligt lagen föras hos Kungl. Maj:t genom besvär i den ordning, som är bestämd för överklagande av förvaltande myndigheters och ämbetsverks beslut. I propositionen till strandlag förutsattes att besvär, som icke gälla vitesförelägganden, skola avgöras av Kungl. Maj:t i statsrådet. Härvid gjordes dock ett undantag. Enligt 2 § strandlagen kan meddelas föreläggande att anordna genomgång genom stängsel m. m. Sådant föreläggande, vilket förutsätter att prövning skett av frågan huruvida allemansrätten får utövas å viss mark, kan förbindas med vitesföreläggande. Om vite utsatts, skulle målet enligt gällande bestämmelser i regeringsrättslagen upptagas av regeringsrätten; om vite ej utsatts, skulle målet däremot, om särskilt stadgande ej gäves, avgöras av Kungl. Maj:t i statsrådet. Det har varit ett önskemål, att samtliga dessa mål handläggas i samma ordning, och det har därvid ansetts, att de böra upptagas av regeringsrätten. Med anledning härav erfordras ett tillägg till 2 § 16:o) regeringsrättslagen.

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot det genom propositionen framlagda lagförslaget och får därför hemställa,

att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 4 november 1952.

På tredje lagutskottets vägnar:

ABEL ANDERSSON.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar Carl Eriksson, Eskilsson, Ivar Nilzon, Grym, Näslund*, Boo, Sten och John Johansson; samt

från andra kammaren: herrar Andersson i Löbbo, Stjärne, Ericsson i Sörsjön, Andersson i Dunker, Åhman, Andersson i Mölndal, von Seth* och Johansson i Torp*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.